

Datum: 18.10.2026

Medij: Nova S

Emisija: Pokreni se

Autori: Redakcija

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; održavanje, rehabilitacija, izgradnja

	Početak	Trajanje
Emisija	18.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	18.10.2026 08:28:00	25:36

Naslov: Gost - Milan Ćulibrk

[Pogledaj video prilog](#)

21367

Ćulibrk kritikuje javni dug i budžetski deficit; Ćulibrk osporava troškove državnih projekata; Ćulibrk analizira prodaju NIS-a i sankcije

Cena ovih izbora neće biti mala, ne samo u ekonomskom i političkom, već i u društvenom smislu.

Koliko se sve već odrazilo na minus u državnom budžetu, a koliko ćemo tek morati da platimo posle izbora, to ovoga jutra pitamo urednika u nedeljniku "Radar", Milana Ćulibrka. Miću, dobro jutro, hvala što ste ovde. Dobro jutro, hvala i vama na pozivu. Evo, da krenemo od dolaska Aleksandra Vučića u Novi Sad: posle 2 godine, po prvi put, barem, u nešto što je stvarno Novi Sad, a ne prigradska naselja. Ali ne znamo da li je to bio skup Novosađana ili skup ljudi koji su dovedeni u Novi Sad. Šta mislite, da je Vučić želeo, a šta da je uspeo da postigne jednim ovakvim događajem? Pa, mislim da je želeo da pokaže kako, eto, može da dođe u taj grad posle 2 godine, a kad se podvuče crta, nisam siguran da mu se to baš isplatilo.

Dakle, mi smo videli da su to bili Novosađani, ne bi ostavili iza sebe ono što su ostavili, nego bi pokupili kući, kao što se to dešava kada se slične skupove organizuje druga strana.

Tako da imam utisak da, kao i u svim drugim mestima, nije Novi Sad izolovan, nije to pojedinačni slučaj, to se dešavalo na svim prethodnim skupovima. Ono što je bila razlika jeste što je ovog puta bilo na otvorenom, i meni je fascinantna, zaista, procena zvanična MUP-a Srbije koja je procenila da na tom malom prostoru može da stane 110.000 ljudi, mnogo više nego ono što je bilo na Slaviji, nego ono što je bilo 15. marta u Beogradu, i tako dalje, i tako dalje.

A arhivijalni skup, on kaže 16.500. I sad je to: nije to razlika između 50 i 60, nego između 16.500 i 110.000. I onda se postavlja pitanje: kako ja MUP-u bilo šta da verujem?

Ako nešto što je iole proverljivo, dakle, možete da uzmete dimenzije tog prostora, pa da čak kažete da su se šetali levo-desno, da se poveća broj ljudi, kao da se stvori taj privid, kao što vlast to često zna da tvrdi, ili da su bili u debelim zimskim jaknama pa onda treba malo više prostora.

Ali to samo govori da je vlast prilično nesigurna, da je u panici, i da pokušava da stvori lažni privid.

Ali nije to jedino: ona pokušava da stvori privid da nam je mnogo bolje nego što jeste u svim sferama društvenog života. Od kulture, gde pravi paralelne festivale, a ne ume da organizuje, i ne može da organizuje ono što je već tradicija, što se ustalilo, pa do ekonomskih podataka, pa bilo šta da uzmete. I onda se desi i ona situacija, kao sa Sinišom Malim koji kaže: "Ljudi štede, kupe deci 2-3 stana." Je li to znači da se vrh vlasti baš toliko odrodio od naroda kojim, pa, moglo bi da se kaže, upravlja, budući da stvarno to radi? Pa ne, fascinantno je.

Fascinantno je kad Siniša Mali kaže da sa platom od 1.400 evra živi mnogo bolje nego kad je bio u privatnom sektoru. I on to sam rekao pre neki dan, u jednoj od tih debata, kada je kao bio u privatnom sektoru, kada nema pojam koliko je zarađivao, i da sada živi bolje.

I onda se samo postavi pitanje, pošto je ova vlast već 14 i po godina na vlasti: kolika god da je bila ušteđevina, teško da je mogla biti tolika da i dalje se koristi za normalan život.

A mi vidimo kako se oblače ti ljudi, da jedna dukserica košta više od medijalne zarade, da jedne patike koštaju 2 medijalne zarade, da jedno odelo košta 6 medijalnih zarada. I onda se postavi pitanje: odakle pare, braćo? Pa možda iz fundusa. Pa uvek kažu iz fundusa.

Ostaće i za nekog budućeg predsednika, valjda. Nisam siguran, nisam siguran.

Ne poklapaju se brojevi. Aha, da. I brojevi se mnogo, i mnogi drugi brojevi se ne poklapaju. Ipak, imamo najvišeg, to jest, nije viši predsednik, ali bio je najviši predsednik na svetu sa svojih 2 metra. Pa mislim, kako da vam kažem, to je možda jedino po čemuće možda da kažu da je stvarno bio naj-naj. Za sve ostalo što tvrde da je naj-naj, ni izbliza nije tačno. E pa dobro. Kako bi se to reklo, široka ruka Aleksandra Vučića pred izbore je napravila još veći minus u državnoj kasi.

A tekće napraviti. Vi ste... a tekće.

Tekće. Šta to znači? Dakle, ako je samo u septembru napravljen 10% veći deficit nego u prvih 8 meseci zajedno, kolikoće onda zapravo da nas koštaju izbori?

Pa već su nas koštali, realno. Kad pogledate, dakle, pre nego što su i raspisani, vlast koja se hvali kako je smanjila javni dug tako što je oborila njegov udeo u bruto domaćem proizvodu, a zapravo ga je utrostručila. Dakle, kada je tamo negde u maju-junu 2012, kada je SNS došao na vlast, javni dug je bio oko 14,5 milijardi evra, sada je zvanično veći od 42. Dakle, oni su napravili duplo veći dug i od Tita i od Tadića i od Miloševića i od Đinđića i od Koštunice i od svih prethodnih.

Pa vidite da je ipak Vučić naj-naj. Jeste, i to duplo bolji. Dakle, on je zadužio zemlju za 28 milijardi, a svi prethodnici njegovi za nekih 14,5. To je jedna stvar.

Datum: 18.10.2026

Medij: Nova S

Emisija: Pokreni se

Autori: Redakcija

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; održavanje, rehabilitacija, izgradnja

	Početak	Trajanje
Emisija	18.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	18.10.2026 08:28:00	25:36

Naslov: Gost - Milan Ćilibrk

[Pogledaj video prilog](#)

Ono što je baš sada dramatično, a dešava nam se upravo ovih dana i dešavalo se prethodnog meseca, dakle, u trenutku, bukvalno istog dana, kada je Ministarstvo finansija se pohvalilo da je u avgustu minus u državnoj kasi bio samo 600 miliona dinara, to je nekih 5 miliona evra, ja sam saznao da je u septembru napravljen minus od 106 milijardi dinara. Dakle, veći od 900 miliona evra.

I ono što je još važnije jeste da je to za 10% veće od budžetskog deficita koji je napravljen u prvih 8 meseci.

I sad tu dolazimo do ključne stvari: svake godine, to je već, ono, uhodana praksa ove vlasti, je da se 11 meseci stvara privid kako su nam javne finansije u odličnom stanju, kako imamo mali deficit, kako je to sve fenomenalno, i onda se u decembru troši ono kao pred smak sveta. Kao da je ono, kao pijani milioneri.

Dakle, prošle godine samo u decembru minus u državnoj kasi bio milijardu i 600 miliona evra.

Do početka oktobra on je već dostigao milijardu i 700. Dakle, sad, da ne potrošimo ni dinar iznad prihoda i u oktobru i u novembru, što je nemoguće, jer su u oktobru izbori, je l' tako, i ako u decembru potroše samo kao što je prošle godine, mićemo izaći na to daće nam minus u državnoj kasi ove godine biti preko 3 milijarde i 300 miliona evra, i to je najveći minus u državnoj kasi ukoliko se ne računa ona pandemijska 2020. godina, kada je još i moglo da se razume, mada ne, zaista, zašto su i najveći, najbogatiji tajkuni u ovoj zemlji dobijali po 100 evra kao i najveća sirotinja.

Znači, ekonomski tigar iz zoološkog vrta u Jagodini. Otprilike.

Otprilike. Dobro. Ali ono što je ključni problem, što se te dugove neće da vraća ni Siniša Mali, ni Aleksandar Vučić, ni Jorgovanka Tabaković, ni bilo koji od ministara, ni Đuro Macut, ni Ana Brnabić, negoćemo vraćati mi, građani Srbije, poreske obveznice.

E, šta se dešava u tom momentu? Svi ti ljudi koje ste nabrojali, odu sa vlasti, odnosno čitav ovaj režim bude promenjen. Šta se prvo radi posle izbora? Priča se: "To treba otkazati EXPO." Možemo pretpostaviti da je za to, za većinu toga, svakako već kasno. Ali je l' se proveravaju štetni ugovori? Je l' se prečešljava Beograd na vodi? Je l' se obustavljaju neka rušenja, zidanja koja? Dakle, šta je prvi potez koji se povlači kada ulazite da vodite jednu državu koja ima takvu rupu u svom budželaru? Pa da se podvuče crta i da se utvrdi pravo stanje. Da prestane da ljudi prestanu da se zamajavaju.

I da se otvoreno kaže: šta su nam obaveze, šta možemo i šta ne možemo. I imam, vrlo često me ljudi zaustavljaju i pitaju kao: "Pa kako sad ovo sve zaustaviti?" Postoji rešenje.

Postoji način. Dakle, situacija je, verujem, mnogo gora nego što većina ljudi uopšte može, što može da im padne na pamet. Poenta je u tome što pođimo samo od vrlo realnih pretpostavki, jer ja gledajući neke stvari sam se uverio da je to tako. Dakle, ako Moravski [koridor](#) nas umesto 750 miliona evra već sada je koštao 2 milijarde i 100 miliona, i do krajaće verovatno se približiti skoro cifri od 2,5 milijarde, postavlja se pitanje: kako je to moguće?

Da li biste vi dozvolili majstoru sa kojim se dogovorite da vam renovira stan za 15 dana i da mu za to platite 2.000 evra, da posle 15 dana on vam kaže: "E, izvini, ne može za 15 dana, mogu za 6 meseci", i neće vas koštati 2.000 evra, negoće vas koštati 6.000 evra? Šta biste uradili?

Je l' biste mu rekli: "Znate šta, idite, nećete dobiti ništa, naćiću drugog majstora kojiće to da mi završi"? Ne, naša država je pristala na sve to i još najavljuje daće istim izvođačima da ih časti time štoće da oni grade put od Požege do granice sa Crnom Gorom, i štoće možda jedan od tih kompanija da gradi Đerdap 3. Meni, meni se to ne uklapa. Odnosno...

Dobro, ako vam je majstor, ne znam, Šurak, onda se uklapa. Pa vidi, i kako kažu, ono, brat je brat, ali keser nisu sestre. Znaš, ovaj, tako da svako od nas pojedinačno to ne bi dozvolio da mu se desi. Ali ako se uzima provizija od 10 ili 20%, pa znate, bolje je onda da sklopite ugovor na milijardu nego na 100 miliona. U prvom slučaju je provizija 10 miliona, u drugom slučaju je provizija 100 ili 200 miliona. Ja verujem da toga ima.

Prema tome, ako se zaustave svi ti prekomerno neopravdani troškovi, a na stranu ako se zaustave gradnja nepotrebnih objekata, ja verujem da godišnje može da se uštedi bar 2 milijarde evra.

Sa tih 2 milijarde evra lakšeće da se živi. Sa tih 2 milijarde evra mogu da se povećaju plate zaposlenih u zdravstvu i obrazovanju, koji još uvek nisu stigli do republičkog proseka.

Ono što mene posebno izluđuje je kad slušam, recimo, ministra finansija kako se hvali kako su plate u prethodnih 12, nije 12, nego 14 i po godina, povećane 3 puta. Imam pitanje za ministra.

2 meseca je do 2027, je l' tako? Jesu nam bivši predsednik Vučić i on lično obećali daće prosečna plata u Srbiji 2027 da bude 1.400 evra? Znači, nekom i dođe 350 evra, je l' tako?

Svakom od nas. Možda bi tih 350 evra bilo da se nije trošilo na ovakve projekte ovoliko.

Datum: 18.10.2026

Medij: Nova S

Emisija: Pokreni se

Autori: Redakcija

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; održavanje, rehabilitacija, izgradnja

	Početak	Trajanje
Emisija	18.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	18.10.2026 08:28:00	25:36

Naslov: Gost - Milan Ćulibrk

[Pogledaj video prilog](#)

Naveo sam Moravski [koridor](#). Nije jedini. Znači, šta god da pipnete, koji god da pogledate... Pomenuo sam stadion. Da.

E. Evo, znači, najdrastičniji primer. Pučin stadion.

Ima i to. Dobro, dobro. Pre puta da pomenemo samo stadion.

Dobro, dobro, stadion. Dakle, u zvaničnim, kada je predstavljan, zvanična prva najava je bila daće on koštati 390. I sad, nebrojeno puta sam čuo ministra finansija koji demantuje, navodno laži, daće stadion da košta, ne znam, 900 miliona evra ili tako dalje.

On kategorično tvrdi daće on da košta oko 440 miliona evra. Do 1.

oktobra ove godine, iz budžeta, je za stadion. Ko god je prošao pored Surčina i video dokle je stigla ta građevina, ono je do sada, do 1. oktobra, koštalo 470 miliona evra.

Znači, on je morao da bude gotov za te pare. Ja garantujem daće on na kraju da košta bar duplo više od onoga što su nam obećavali. Ne računajući ovo sad što ste govorili, ovu prugu čuvenu od Zemun polja do stadiona. I dalje izgleda kao nova barka, ovaj, nacionalni stadion. O tome govorim. Znae koliko tamo još para treba da se to završi. Fini radovi. A onda, da biste došli do tog stadiona, neko se setio da napravi prugu. To ste isto pisali u radaru.

Dakle, po ravničarskom terenu, od Zemun polja do stadiona, 25 miliona evra, iako je prosečna deonica po kilometru trebalo da bude 3 do 5 miliona evra. Što znači da je to 6 puta skuplje nego negde drugde. Ama, što je... Što je još luđe, to je skoro 2,5 puta skuplje od brze pruge za brzine od 200 na sat. To je klasična pruga kojom vozovi neće smeti da idu više od 120 na sat. I onda bi po prirodi posla trebalo da bude mnogo jeftinija.

Niko vlast nije bio po ušima. Pa znam, ali poenta je u tome što je...

Oni su nam rekli daće to da košta. Evo, uđite sad na zvanični sajt [Ministarstva građevinarstva](#) Srbije.

Procenjena vrednost te pruge je 188 miliona evra. Pa već je spiskano 350 miliona.

Plus, ove godine je rebalansom budžeta odvojeno još 20 miliona za tu prugu.

A onda vidimo da je pre par nedelja, iz budžetske rezerveće biti ove godine još 5 miliona.

Pa onda vidimo da je za sledeću godinu planirano još 70 miliona. Sve to na kamaru.

Ta prugaće da košta upravo tih 25 miliona evra po jednom kilometru. Da bi se vozilo od Zemun polja do stadiona komeće se igrati 8 utakmica godišnje. Ljudi, to je neverovatno.

I sad pogledajte šta je sa tih 450 miliona evra moglo da se uradi u ovoj zemlji.

Moglo je da se uradi 150 obdaništa. Moglo je da se renovira 150 škola. 150 domova zdravlja.

I šta nam je važnije: sve to ili pruga kojomće se ići na neku utakmicu, ne znam kad, i ne znam gde, i ne znam s kim, dokće ova 3 stadiona koja već postoje u Beogradu, veliki stadioni, i Zvezde i Partizana i Jovka, na koje inače ne dolazi skoro niko, osim kad se igraju te evropske utakmice kojih ima 5-6 godišnje, vrlo često ni toliko jer se ispadne već u pretkvalifikacijama. Tako da, potpuno je to sve sumanuto.

Ali, znate šta, opet, ako se vratimo na to da postoji realna opravdana bojazan da postoji korupcija u svemu tome, onda je jasno zašto se insistira na tim projektima. I pri tome smo već konstatovali daće ova pruga, nova, da košta skoro 2,5 puta više od ove brze pruge za koju Tužilaštvo za organizovani kriminal je pokrenulo postupak zbog sumnje da je bilo korupcije i da je budžet oštećen za, ne znam, 115 miliona dolara. A ovo, bez korupcije, bez sumnje, mislim, izađe toliko skupo.

Neverovatno je šta nam rade, a zapravo, čini mi se, da ljudi ne shvataju da su oni nama zavukli ruku u džepove i da nemilice vade odatle i da troše, a da nas niko ništa ne pita.

I ljudi ne shvataju da imaju pravo da znaju kako se troši javni novac. To je najveći problem.

Nekom ruku u džep, nekom ruku preko očiju. Ima i toga da se ne saznaju neke stvari, pa tako... I dva prsta u uhu, i onda je sve ekstra.

I onda je sve ekstra, baš tako. Ali izađu neke Skype prepiske, do njih dođu kolege vaše, mislim, naše, iz redakcije Radara, i onda saznamo da je Darko Šarić bio među finansijerima SNS-a, da se pogodio da odleži... Pa da. ...10, da odrobi, ajde da kažemo kolokvijalno, 10 godina zatvora, ali da bude oslobođen, je l' tako, pojedinačnih optužbi.

Mi vidimo da se to nije desilo. Štaviše, u međuvremenu su nakarikane još neke stvari na tu optužnicu.

Ali moj utisak je da nismo preterano iznenađeni kada čujemo sve ovo. Pa nismo, ali tekćete biti iznenađeni, pošto kolege Cvijić i Radonjić spremaju nastavak teksta. Ima još par, ovaj, Skype prepisa.

Ne bih da otkrivam ekskluzivu. Toće biti već u narednom broju. Tako da, sve smo to negde mi već znali. I sve se to već negde naslućivalo. Kao što smo naslućivali za sve ove velike projekte i tako dalje. Ali sad

Datum: 18.10.2026

Medij: Nova S

Emisija: Pokreni se

Autori: Redakcija

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; održavanje, rehabilitacija, izgradnja

	Početak	Trajanje
Emisija	18.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	18.10.2026 08:28:00	25:36

Naslov: Gost - Milan Čulibrk

[Pogledaj video prilog](#)

imamo i zvanične potvrde. Ono što je tu ključni problem jeste što Ministarstvo unutrašnjih poslova selektivno postupa sa tim Skype prepiskama, tako da one sve ne dolaze do Tužilaštva. Nadam se daće sada neke stvari da krenu sa mrtve tačke.

Očito je da dokaza ima, i da je sad samo pitanje da ne postoji politička volja da se te stvari isteraju do kraja. Što je i logično, jer, kako da vam kažem, ako su najviši funkcioneri ove države uključeni u to, pa neće oni gledati sami sebi da seku granu na kojoj sede.

Ali se nadam daće uskoro biti neko koće moći to da odseče tu granu i da odvojimo to, da vidimo gde smo zaista i šta smo. A gde smo i šta smo kada je reč o uvođenju američkih sankcija nisu, odnosno, evo nas godinu dana, je li, od tog... Pa bogami, da.

I više puta... Pošto su u januaru dve godine, kako je prvo najavljeno, a od oktobra prošle godine su i uvedene, da. I prolazi, i prolazi li vreme. I onda, evo, piše Forbes, objavljuje da su pregovori MOL-a i Gazproma o kupovini ruskog budala u NIS-u mrtvi. Kakva su vaša saznanja?

Ima li to veze sad? Treba li da posmatramo stvar iz perspektive političkih promena u Mađarskoj, potencijalnih političkih promena u Srbiji? Šta je uloga Amerike?

Kako tu cinculira Rusija? Na kraju krajeva, kakav epilog očekujete?

Pa, verujte, od početka bio sam vrlo skeptičan, jer sam znao da se Rusima ne prodaje NIS.

I zašto bi? Za njih je to zlatna koka koja im je, ono, koja je...

Bila je godina kada su oni, ovaj, od NIS-a imali neto dobit od 700-800 miliona evra.

Zašto bi prodavali takvu kompaniju koju su doveli u red? Mislim, sreća u nesreći je da smo imali pravog vlasnika te kompanije, da je ona kojim slučajem ostala u državnom vlasništvu 2008.

Ja sam bio jedan od najvećih protivnika u to vreme, samo ekonomist.

Magazin i par još manjih medija se protivilo direktnim pregovorima i prodaji NIS-a, većinskog udela za 400 miliona evra, jer smo znali da prodajete porodično srebro za tepsiju ribe.

Sada, sa ove vremenske distance, kada ja vidim šta se dešavalo sa EPS-om, šta se dešavalo sa Telekomom, šta se dešavalo sa svim javnim preduzećima... Pa mi smo imali sreću da su to Rusi držali ovih godina, jer je to ostala zdrava firma. Ovi bi upropastili garantovano.

Mi bismo već kupovali kantice benzina po ulicama da je ova vlast nekog Miću Grčića stavila da vodi i upravlja NIS-om. Ono što je problem, ali taj problem, čini mi se, sad već polako možda može i da se relativizuje, pogotovo nakon ovog sporazuma između Trampa i Putina, da, ne znam, Rusija ovog meseca isporuči, ne znam koliko, 300 miliona tona, 300.000 tona, ne mogu da popamtim više šta, dizela u Ameriku sledeći mesec još više, pa u decembru još više. Postavlja se opravdano pitanje: a zašto bi onda Amerika uvodila sankcije NIS-u ako oni od Rusija kupuju gotove derivate jer su napravili veliki problem celom svetu sa ovim ratom na Bliskom Istoku, sa zatvaranjem Ormonskog moreuza, i sad ceo svet plaća cenu Trampovih avantura i onoga šta njemu padne na pamet.

Taj čovek svako jutro može da napravi ogroman problem celom svetu. Da.

Možda nas spasu Ranko Mimović ili Bogoljub Karić. E, pa da, oboje...

Mislim da bi bilo najbolje... Ne, ne, upravo to, da naprave konzorcijum.

Jer, dakle, Mimović ima firmu koja je prošle godine imala 0 dinara prihoda i spremna je da odvoji 2 milijarde evra za kupovinu. Bogoljub Karić u Srbiji nema ništa osim jedne firme zajedničke sa Telekomom koja godinama beleži neto gubitke. Idealna kombinacija, njih dvojica to da kupe. Ranko i Bogoljub mogu da se zovu Rambo, evo.

Imaju, imaju, imamo ime za firmu. Ranbo. Rambo, za rasan...

Da, bila bi dobra kombinacija. Jedino što je nerealna i što je meni bilo fascinantno uopšte kako su se neke kolege upecale na tu priču da je on ozbiljan kupac. To je čovek koji je kao u bilansu stanja svoje firme naveo, ovaj, nemačke obveznice za vreme emitovanja za vreme Hitlera.

Mislim, ljudi, ono, ili kineske državne obveznice iz 50-ih neke, koje su, ono, dospele za plaćanje, ono, koje imaju samo nekakvu možda arhivsku vrednost. I čak i one dinarske novčanice iz hiperinflacije, ono, kad smo svi bili milijarder. One sa rekordnim brojem nula, koje nijedna zemlja na svetu nije imala, novčanice sa tolikim brojem nula. I vi onda...

I sad zovu čoveka i pitaju ga, i sad on kao, on je ozbiljan igrač. Meni je to stvarno bilo neozbiljno.

Koleginica Nataša Korlat, koja je pisala za Radar o tome, mu je slala pitanja.

Ali su pitanja bila, izgleda, malo nezgodna, pa nikad nismo dobili odgovor na njih.

A jedno od prvih pitanja je bilo da li on sme da se pojavi u Sloveniji. Zato što je on svojevremeno bio u Sloveniji, osuđen na zatvor zbog prevara, zbog finansijskih. Drugo pitanje: kad je on postao državljanin

Datum: 18.10.2026

Medij: Nova S

Emisija: Pokreni se

Autori: Redakcija

Teme: Ministarstvo građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; održavanje, rehabilitacija, izgradnja

	Početak	Trajanje
Emisija	18.10.2026 07:00:00	240:00
Prilog	18.10.2026 08:28:00	25:36

Naslov: Gost - Milan Ćulibrk

[Pogledaj video prilog](#)

Srbije? Jer mi sve vreme slušamo kako je to srpski biznismen.

Taj čovek je do 2008. godine u Londonu bio kao državljanin Slovenije.

Dok nije izbila afera u kojoj je bila umešana jedna Ruskinja, gle slučajno, iz grada u kome Rusi imaju najveću rafineriju nafte, a on bi kao da kupi ovo. Mislim, toliko je sve neozbiljno da zaista o tome ne vredi trošiti reči. Kratak savet pre poslednjeg pitanja: treba li da punimo rezervoare uoči 25. u smislu... Zbog cena?

Pa da. Jer evo, do sad se drže, možda buknuće...

Pa dobro, drže se ko... Pa mislim, sad se drže, ali mi i dalje plaćamo...

Mnogo skuplje gorivo nego u Makedoniji, koja, uzgred rečeno, nema rafineriju.

Zašto mi plaćamo skuplje od zemalja koje kupuju gotove derivate iz inostranstva?

To je pitanje. I onda se tu postavlja samo... A država se s druge strane hvali da nam je pomogla građanima tako što je smanjila akcize. To samo govori da su akcize ovde bile najveće u celom regionu, a verovatno, ono, među najvišima u celoj Evropi. Nego štaće biti sa našim medijima, štaće biti sa Radarom, ilicete vi Mićo nešto drugo da radite? Vidi, ne bi mi bilo prvi put.

Ono što ja mogu da kažem je, dok izlazimo, izlazićemo onako kako Bog zapoveda, što bi rekli, ono, poštujući sve standarde. I evo, odmah da vam najavim, za sledeći broj, jedna prilično velika ekskluziva, i uz to, na poklon svakom čitaocu Radara, poklanjamo novu knjigu koju su napisali profesori Ognjen Radonjić i Ivan Ostojić. To je druga knjiga, "Korak dalje u odnosu na onaj mit o balkanskom tigru", jer su oni ovde, osim analize trenutnog stanja, predložili i šta da se radi posle 25.

oktobra, ako dođe do promene vlasti. Jer ova vlast to neće uraditi. Ona zna šta bi trebalo, ali se to njoj jednostavno ne isplati. Navikla je da obećava i da stalno odlaže obećanja.

Čitaćemo Radar, nadam se, još vrlo, vrlo dugo. Ja se nadam.

Ako ne, to čitaćete nešto drugo. Ili negde drugde. Uvek, kao voda, nalazi se put.

Hvala, Mićo, uvek je veliko zadovoljstvo. Hvala.

Idemo na kratku pauzu, još jednu. Potomće naš gost biti predsednik Pokreta Ljubav Vera Nada i novinar KTV-a, Nemanja Šarović. Ostanite.

